

12 oktober 2004

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr.

GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, bevoegd
voor het grondgebied van de provincie ,

eiser, eisende partij,

hebbende als raadsman Mr. , advocaat bij de balie te

ter terechtzitting bijgestaan door Mr. , advocaat bij de balie
te , voor Mr. ,

tegen

1.

2.

verweerders, beklaagden.

I. Bestreden beslissing

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest, op 13 februari 2004 gewezen door het Hof van Beroep te Gent, correctionele kamer.

II. Rechtspleging voor het Hof

Raadsheer heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal heeft geconcludeerd.

III. Cassatiemiddelen

Eiser stelt in een memorie een middel voor. Die memorie is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit.

IV. Beslissing van het Hof

A. Onderzoek van het middel

1. Eerste onderdeel

Overwegende dat het Hof bevoegd is om na te gaan of de feitenrechter bij de uitlegging van de wettelijke bepalingen de Grondwet heeft geschonden;

Overwegende dat artikel 149, § 1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999, zoals gewijzigd, bepaalt: “*Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...)*”;

Overwegende dat deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en rechtbanken geen gevolg geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen; dat krachtens die laatste bepaling, het tot de bevoegdheid van de rechter behoort om de vordering bedoeld in artikel 149 Stedenbouwdecreet 1999 op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust; dat meer bepaald de rechter moet nagaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de

goede ruimtelijke ordening is genomen; dat mocht blijken dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de rechter deze vordering zonder gevolg moet laten; dat het hem evenwel niet behoort de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen;

Overwegende dat het Hof alleen nagaat of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord;

Overwegende dat de appèlrechters de weerslag van de wederrechtelijk uitgevoerde werken op de goede ruimtelijke ordening onderzoeken en dienaangaande overwegen: *“Samen beschouwd brengen deze gegevens mee dat de herstellvordering, omdat en in de mate dat zij meer betreft dan het aanpassen van de door het misdrijf tot stand gebrachte constructie tot het geheel overeenstemmend met wat door de uitvoering van de bouwplannen van architect*

van 3 november 1995 zonder de carport en de overdekte doorgang tussen de carport en de garage zou zijn tot stand gebracht, als onredelijk dient te worden bestempeld. Deze gegevens brengen immers mee dat het voordeel voor de goede ruimtelijke ordening door het herstel geenszins opweegt tegen de last die daaruit voor de beide beklaagden voortvloeit”;

Overwegende dat de appèlrechters aldus niet de opportuniteit van de herstellvordering beoordelen maar die vordering op haar wettigheid toetsen waarbij zij vaststellen dat de gevorderde maatregel van herstel in de vorige staat in geen geval is te verantwoorden door de vereisten van een goede ruimtelijke ordening;

Dat zij uit hun vaststellingen geen gevolgen afleiden die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord;

Overwegende dat het onderdeel, dat voor het overige geheel ervan uitgaat dat de appèlrechters uitsluitend de opportuniteit van de herstellvordering beoordelen, geen verder antwoord behoeft;

Dat het onderdeel niet kan worden aangenomen;

2. Tweede onderdeel

Overwegende dat het onderdeel het Hof verzoekt, mocht het oordelen dat het bedoelde artikel 149, § 1, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999, de feiten-rechter zou toelaten ook de opportuniteit van herstellvordering te beoordelen, twee prejudiciële vragen te stellen aan het Arbitragehof;

Dat zoals blijkt uit het antwoord op het eerste onderdeel, het Hof deze uitlegging van het decreet niet bijtreedt, zodat de vragen niet moeten worden gesteld;

B. Ambtshalve onderzoek van de beslissing op de strafvordering

Overwegende dat de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen in acht zijn genomen en de beslissing overeenkomstig de wet is geweest;

OM DIE REDENEN,

HET HOF,

Verwerpt het cassatieberoep;

Veroordeelt eiser in de kosten.

Gezegde kosten begroot op de som van driehonderd en acht euro zesenzeventig cent, waarvan tweeënveertig euro drieënnegentig cent verschuldigd en tweehonderd vijfenzeventig euro drieëntachtig cent door eiser betaald.

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, tweede kamer, te Brussel, door _____, afdelingsvoorzitter, en de raadsheren _____, _____, en uitgesproken in openbare terechtzitting van twaalf oktober tweeduizend en vier, door afdelingsvoorzitter _____, in aanwezigheid van advocaat-generaal _____, met bijstand van griffier _____